

†

Met liefde en dankbaarheid gedenken wij

VICTOR BAETENS

echtgenoot van

Martha Van der Sanden

Geboren te Vremde op 12 september 1917
en thuis in familiekring, na een langdurige
ziekte, zacht in de Heer ontslapen
op 21 juli 1989, gesterkt door
het H. Sakrament van de Zieken.

Vader was een gelovig en rechtschapen
man, houdend van mensen en natuur, een
goed mens.

Hij was een boer in hart en nieren. Hij
kon genieten van de beesten en de gewas-
sen. De laatste jaren werkte hij met volle
overgave in zijn tuin, verzorgde hij zijn
groenten en bloemen en dan zag hij met
welgevalen neer hoe alles groeide en bloeide
en zijn arbeid vruchten droeg. Veel te vroeg
echter diende hij, door zijn ziekte overmand,
het kalmer aan te doen. Maanden lang ging
het op en af, had hij af te rekenen met pijn
en lijden. Het werden maanden van hoop
en twijfel, tot het zekerheid werd dat geen
herstel meer mogelijk was. Vol moed heeft
hij steeds de ongelijke strijd tegen die pijn-
lijke ziekte gestreden. Ondanks de aftakeling
die meer en meer zijn krachten deden af-
nemen, gaf hij het niet op. Hij wilde hier

8 00P CIVIC A 100
19 11/10/1989
nog wat blijven. Het heeft niet mogen zijn.
Vrijdagochtend is hij van ons heengegaan.
Wij zullen hem missen.

Mijn goede echtgenote, hoe kan ik u danken
voor al uw liefde, uw goedheid en uw zor-
gen. Terwijl gij wellicht stil in een hoekje
menig traan wegpinkte, waart ge nog in
staat mij moed en hoop te geven, zelf
wetend dat mijn ziekte vroegtijdig tot af-
scheid zou leiden. Dank u dat ik tot mijn
heengaan thuis ben kunnen blijven. Wees
nu ook moedig in deze zware dagen en
gedenk dat ik nu van alle verder lijden ver-
lost blijf.

Beste kinderen en Julia, het waren ook voor
u zware maanden sinds gij wist dat ik u
moest verlaten. Dank voor de steun en hulp
tijdens deze moeilijke maanden maar vooral
voor de laatste dagen. Wees voor elkaar een
blijvende steun.

Beste Kurt, Cindy, Katja, Steven en Johan,
ik had u allen zo graag om mij heen. Wat
was ik toch trots op jullie. Ik hield zoveel
van u. Steeds met mijn jongens naar de
voetbal, als de trouwste supporter, hield mij
jong. Wat deed mijn hart pijn toen dat niet
meer ging.

Wees nu allen een grote troost voor
moemoe en denk in een gebedje nog eens
aan mij.

Mijn familieleden, vrienden en vooral mijn
geburen, gij waart zo goed voor mij, dank
u voor de vele bezoeken die gij mij bracht.
Ik zeg u geen vaarwel, maar tot weerziens
bij de Heer.

De familie is u oprecht dankbaar
voor de troostende woorden van medeleven.